

سوره منافقون مدنی است و آن
یازده آیت و دو رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذْ جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَرْسَلْنَاكَ رَسُولًا مِّنَّا وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِنَّكَ رَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ①

إِن تَخَذُوا آيَاتِنَا مِن حَيْثُ شِئْتُمْ وَإِن يَسْتَعِزُّبِ اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ②

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطَمَّعُوهُمْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَمَهْمٌ لَّيْقِفُوهُنَّ ③

وَإِذَا رَأَوْهُمُ كَفَرُوا قَالُوا لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا مَعَهُمْ
حُكْمًا مُّسْتَسَدًّا لَّيَسْبُغْنَ كُلَّ صِیْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوٌّ فَاحْذَرُوهُمْ
فَأَنذَرْتَهُمُ اللَّهُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقَوْلِ ④

وَإِذْ هَبَّ لَهُمُ تَعَالَىٰ أَسْتَفْعِلُّوكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ آوَدْتُمْ
وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ⑤

بنام خدای بخشاینده مهربان .
(۱) چون بیایند پیش تو منافقان گویند
گواهی میدهیم که تو پیغامبر خدائی و خدا
میداند که تو پیغامبر اوئی و خدا گواهی
میدهد که منافقان دروغ گویند (۱) .

سپر گرفته اند قسم های خود را پس
باز ماندند از راه خدا هر آئینه ایشان بداست
آنچه می کردند (۲) .

این بسبب آنست که ایشان ایمان آوردند
باز کافر شدند پس مهر نهاده شد بر دل
های ایشان نمی فهمند (۳) .

و چون ببینی ایشان را متعجب کند
ترا بدان ایشان و اگر بگویند گوش نهی
بر سخن ایشان گویا ایشان چوبهای به
دیوار تکیه داده اند، می پندارند هر آواز
تند را هلاکی بر خود ایشانند دشمنان پس
بترس از ایشان لعنت کرد ایشانرا
خدا از کجا گردانیده میشوند (۴) .

و چون گفته شود منافقان را بیایند تامل
آمزش کند برای شما پیغامبر خدا می پیچاند
سرهای خود را و ببینی ایشان را که رو می

(۱) مترجم گوید رئیس منافقان در سفری سخنان نفاق انگیز بر زبان آورد آن را شخصی
از انصار به عرض آنحضرت صلی الله علیه وسلم رسانید منافقان بمجلس شریف
آمده قسم خوردند که مرتکب آن کلمات نشده اند این سوره در حکایت آن اقوال
و تهدید و تکذیب ایشان نازل شد .

گردانند تکبر کنان (۵) .

یکسانست درحق آنجماعت که آموزش طلب کنی برای ایشان یا آموزش نه طلبی برای ایشان نخواهد آموزد خدا ایشان را هرآئینه خدا راه نمی نماید گروه فاسقان را (۶) .

ایشانند آنان که میگویند (یاران خود را) خرج مکنید برآنانکه که نزد رسول خدایند^(۱) تا پراکنده شوند و خدای راست خزانه های آسمانها و زمین ولیکن منافقان نمی دانند (۷) .

میگویند اگر بازرسیم به مدینه البته برآرد بزرگ ترخوارتر را از مدینه^(۲) و خدای راست بزرگی و پیغامبر او را و مسلمانان را و لیکن منافقان نمیدانند (۸) .

ای مسلمانان مشغول نگردانند شمارا اموال شما و نه فرزندان شما از یاد خدا و هرکه چنین کند پس آنجماعت ایشانند زیان کاران (۹) .

و خرج کنید از آنچه عطا کرده ایم شمارا پیش از آن که بیاید به یکی از شما مرگ پس بگوید ای پروردگار من کاش موقوف میگذاشتی مرا تا مدتی اندک تا صدقه دادمی و شدمی از صالحان (۱۰) .

و هرگز مهلت ندهد خدا هیچکس را چون

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْعَفْتَنَّهُمْ أَمْ لَمْ تَسْعَفْ لَهُمْ مَن يَفْعَرُ اللَّهُ لَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ①

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُؤْمِنُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى
يُنْفِقُوا مِنْهُ خَزَائِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ
لَا يَفْقَهُونَ ②

يَقُولُونَ لَئِن نَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ
وَاللَّهِ الْعِزَّةُ وَالرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ④

وَأَنْفِقُوا مِن تِلْكَ مَالِكُمْ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ آجِلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ
وَأَنْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ⑤

وَلَن يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ

(۱) یعنی بر فقراى مهاجرین .

(۲) یعنی توانگران اهل نفاق فقراء مسلمین را .

يَمَا تَعْمَلُونَ ①

بیایداجل او و خدا خبردارست بآنچه
میکنید (۱۱) .

سوره تغابن مدنی است و آن هیجده
آیت و دو رکوع است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

بنام خدای بخشاینده مهربان .

يَسْمِعُهُمُ اللّٰهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ اَلَمْ نَكُنْ لَهٗ الْمَلِكُ وَاَلَمْ
نَحْمَدْهُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِیْرٌ ①

به پاکی یاد میکند خدا را آنچه در آسمان ها
و آنچه در زمین ست ، اوراست پادشاهی
و اوراست ستائش و او بر همه چیز
تواناست (۱) .

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ كٰفِرَةٍ وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ وَاللّٰهُ
يَمَا تَعْمَلُونَ بَصِیْرٌ ②

اوست آنکه آفرید شمارا پس بعض
از شما کافر است و بعض از شما مومن
و خدا بآنچه می کنید بیناست (۲) .

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ اَحْسَنَ صُوْرًا
وَاللّٰهُ الْمُبِیْنٌ ③

آفرید آسمان ها و زمین رابه تدبیر درست
و صورت بست شمارا پس نیک ساخت
صورت های شمارا و بسوی اوست باز
گشت (۳) .

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُحْسِرُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِذٰتِ الصُّدُوْرِ ④

میداند آنچه در آسمان ها و زمین ست
و میداند آنچه پنهان میدارید و آنچه
آشکار می کنید و خدا داناست بمکنون
سینه ها (۴) .

اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوْءُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ قَدْ اَتٰوْا اِيَّالَ الْاَرْمٰهِيْنَ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑤

آینیامده است بشما خبر آنانکه کافر بودند
پیش ازین پس چشیدند و بال کار خود را
وایشانراست عذاب درد دهنده (۵) .

ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ اٰتِیَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَعَالَوْا
اَلْبَیْرُ هُمْ وَاَتٰوْا كُفْرًا وَاَتَوْا وَاَسْتَعْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ عَفُوٌّ
رَحِیْمٌ ⑥

این عذاب بسبب آنست که می آمدند
پیش ایشان پیغامبران ایشان بامعجزه ها
پس گفتند آیا آدمیان راه نمایند مارا پس
کافر شدند و روگردانیدند و بی نیازاست